

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 309. Dit is de laatste aflevering met muziek uit de periode 1945 t/m '47, daarin de pianist Lennie Tristano. Hij werd 19 maart 1919 in Chicago geboren en kreeg de voornamen Leonard Joseph, kon slecht zien en was op zijn 9e geheel blind, ~~in~~ tegenstelling tot Art Tatum die een zicht van ongeveer 25% in één oog had en op een podium zelf de vleugel kon vinden. Tristano ging zeer jong naar het American Conservatory of Music in Chicago, op zijn 12e ~~in~~ -in 1931 dus- ~~in~~ ^{de} gabbelde hij al op piano. Daarnaast leerde hij klarinet spelen en deed dat in een Dixieland orkest, tenorsaxofoon en klarinet speelde hij ~~in~~ een 'rhumba band' zoals dat toen genoemd werd. Uiteindelijk bleef alleen de piano over. Toen de Woody Herman Band in Chicago speelde hoorde bassist Chubby Jackson Lennie Tristano en gaf hem de raad naar New York te gaan, wat hij in 1946 deed. Daar bleek dat Tristano geen Bebopper was maar wel net als Tatum over een zeer grote harmonische kennis beschikte. En hij kon ritmisch moeilijke dingen doen, hoewel die minder met jazz te maken hadden dan de muziek van Tatum en de Boppers. Die laatsten leer^{de} Lennie Tristano ~~van~~ ^{loed} ~~van~~ kennen in wel zo ongeveer de hoogste vorm van de nieuwe muziek. ~~in~~ april 1947 kreeg hij een engagement in de Three Deuces aan 52nd Street en speelde daar in afwisseling met het Charlie Parker Quintet. Toen had hij al zijn eerste platen gemaakt, 8 oktober 1946 voor Keynote. Met een trio dat, typerend voor Tristano, geen drummer had. Gitarist was de op een maand na 31 jaar oude Billy Bauer, een autodidact die pp banjo begon en zijn naam als elektrische gitarist vestigde in de jaren '44-'46 bij Woody Herman. Chubby Jackson zal ze wel bij elkaar gebracht hebben. De bassist bij deze session was Clyde Lombardi, het eerste stuk Tristano's "On a limb".

plaat 1 Lennie Tristano Trio: Out on a limb (Lennie Tristano)
B/3 - 2:52 - Mercury 134 592 MFY

Lennie Tristano: "Out on a limb". Hoe hij toen al met accoorden omgng blijkt bijvoorbeeld uit deze vertolking van Vernon Duke's "I can't get started".

zelfde Lennie Tristano Trio: I can't get started (Vernon Duke)
B/4 - 2:57 - idem

"I can't get started". Nog één stuk uit deze session. Dizzy Gillespie speelde het toen hij in '45 een tijdje bij Boyd Raeburn werkte, nam het in februari '46 voor het eerst onder eigen naam op, zodat de Tristano-versie van oktober een zeer vroege is. "A night in Tunisia".

zelfde Lennie Tristano Trio: A night in Tunisia (Dizzy Gillespie)
B/6 - 3:18 - idem

Dizzy Gillespie's "A night in Tunisia", de in Nederland het meest fout gespeelde titel. Pianist Lennie Tristano met Billy Bauer-gitaar en Clyde Lombardi-bas bij zijn eerste platensession, 8 oktober 1946 voor Keynote in New York City. 23 maart 1947 deed hij er weer een, een van de stukken had Billy Bauer gemaakt op de accoorden van "Fine and dandy": "Blue boy".

zelfde Lennie Tristano trio: Blue Boy (Billy Bauer)
B/1 - 2:51 - idem

"Blue boy" van Billy Bauer. In april was Tristano aan het Three Duces engagement begonnen, om en om met Charlie Parker's kwintet, met Parker deed hij mee aan radio-sessions bedacht door jazzcriticus en literator Barry Ulanov, te horen in de NOS Jazz-geschiedenissen 237 en 243. Vandaar dit Tristano-stuk bij deze platensession: "Coolin' off with Ulanov".

zelfde Lennie Tristano Trio: Coolin' off with Ulanov (Lennie Tristano)
B/2 - 2:53 - idem

"Coolin' off with Ulanov" - Lennie Tristano-piano en Billy Bauer-gitaar op 23 mei 1947 voor Keynote in New York City, toen Bob Leininger de bassist was. Bij de volgende is dat John Levy die tussen '49 en '51 bekend werd als de bassist van het George Shearing Quintet. Tristano had één ding met de Boppers gemeen: hij mocht graag stukken maken op accoordenschemas van bekende ~~songs~~ ^{songs}. Zoals ~~ook~~ dit "Supersonic".

plaat 2 Lennie Tristano Trio: Supersonic - mastertake (Lennie Tristano)
A/5 - 3:15 - Savoy WL 70510(2)

= 3 =

Tristano!

Dat was de mastertake van "Supersonic", op 't accordschema van Cole Porter's "What is this thing called love". Dit is "On a planet".

zelfde Lennie Tristano Trio: On a planet (Lennie Tristano)
A/6 - 3:15 - idem

"On a planet". Nog een derde stuk uit deze session. Op de changes van "Tea for two": "Air pocket".

zelfde Lennie Tristano Trio: Air pocket (Lennie Tristano)
A/7 - 2:45 - idem

"Air pocket", inderdaad ons woord 'luchtzak', een vliegtuig in remous. Lennie Tristano-piano, Billy Bauer-gitaar en John Levy-bas, eind 1947 in New York City voor Royale. Staat op een RCA/Savoy dubbel-LP 'The Modern Jazz Piano' met ~~Herbie Nichols, Dodo Marmarosa, Horace Silver~~

Bud Powell, George Wallington, Herbie Nichols, Dodo Marmarosa, Horace Silver.

Net als Art Tatum had Tristano ^{niet veel} ~~veel~~ binding met de blues. Daaronder tot slot een van de weinige keren dat hij er mee bezig was, het "Requiem for Charlie Parker" van '55 geheel buiten beschouwing gelaten. De bassist is nu Arnold Fishkin, dit trio zou lang bij elkaar blijven, in de z.g. Tristano-school met o.a. Lee Konitz en Warne Marsh, die totaal vrijemuziek zou spelen in 1949 als "Intuition" en "Digression". Deze blues van de allerlaatste dag van '47 loopt daar in een aantal opzichten duidelijk op vooruit. "Freedom Blues".

NB 34860 Lennie Tristano Trio: Freedom Blues (Lennie Tristano)
3:36 - Selmer Y 7154

"Freedom Blues" - Lennie Tristano-piano, Billy Bauer-gitaar, Arnold Fishkin-bas. 31 december 1947 in New York City voor Baronet. Eind van 309, eind van de periode 1945 t/m '47. Volgende keer, en dat is om 11 uur, de ~~309~~ maandelijkse uitzondering, volgende keer begin ik aan 1948 met Dizzy Gillespie. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 309, MdR.

NA 139 696

0 0 0 0 0

33:53

op 20.11.05